

Uredništvo in opravištvo:

Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

Redovna lista:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 70.

Maribor, dne 23. junija 1913.

Letnik V.

Zvestoba Nemčije.

Dunaj, 22. junija.

Mnogo manj, kakor prejšnje čase, se slavi le-
tos v nemških političnih krogih in listih zvestoba za-
veznice Nemčije. Tudi oni, kateri ne vedo za vse taj-
nosti diplomatskih dogodiljav, čutijo instinktivno,
da v zadnji krizi Nemčija ni bila naši državi taka
opora, kakor leta 1908. In da nam je stala Nemčija
leta 1908 tako glasno — nočemo reči zvesto — ob
strani, tega ji danes pač niti politični otrok ne šteje
v dobro. Saj so nemške in avstrijske informacije go-
vorile, da sicer Izvojskijevi brzogovorni aparati dela-
jo vojni hrušč in trušč, ne pa sablje ruskega vo-
jaštva.

Ko so slovenski in češkoradikalni poslanci
pred kratkim zabranili čestitke državne zbornice na
nemškega cesarja, so sicer zakrknili nemški listi
nad to „netaktnostjo napram zaveznicu“, nihče pa si
ni upal več trditi starih fraz o „Nibelungentreue“,
„schimmernde Wehr“ itd. Od vladne strani se ni
proti tej „netaktnosti“ zinilo niti besedice. Kar pa je
izredno zanimivo, je pisava listov iz Nemčije. Ti se
ne jezijo nad „netaktnostjo“, ampak se trudijo izpod-
biti mnenje avstrijske politike, da nam je bila Nem-
čija v zadnji krizi slaba zaveznica.

Kako slaba zaveznica nam je bila letos Nem-
čija, o tem seveda ne pišejo naši nemški listi. In ker
se slovenska javnost informira samo po „Tagespos-
ti“ in „Neue Freie Presse“, za to vlada v sloven-
skih krogih o nemškem zavezništvu isto mnenje kot
v nemških. In vendar je danes dognana resnica, da
je celo letošnja krizo izrabljala Nemčija nam v ško-
do, sebi pa v velikansko gospodarsko korist, ki bo
imela seveda tudi v političnem oziru za Nemčijo do-
bre posledice.

Da je Avstrija bila ob začetku balkanskih do-
godkov popolnoma nepripravljena, to je zasluga —
nemške diplomacije. Naše pomorsko častništvo je bi-
lo o bližajočih se dogodkih dobro poučeno in je po-
šiljalo na Dunaj točna poročila in mnenja o bodočih
dogodkih. Toda naša avstrijska diplomacija ni ver-
jela informacijam svojih lastnih ljudi, temveč se je
zanesla na pomirljiva poročila nemškega poslanika
v Carigradu — na avstrijskega se itak ne polaga
mnogo važnosti — ter je v vsem miru čakala dogod-
kov na Balkanu. Ad informationem bodi namreč po-

vedano, da imamo v Carigradu dvojno zastopstvo,
jedno v poslanstvu, drugo na naših ladijah, prvo
je za parade, drugo za informacije.

Nemška diplomacija je nato ob izbruhu bal-
kanske vojske odobrvala v vsem koncept za našo
nadalnjo postopanje. Avstrija se je vrgla v pripra-
ve ob jugu, ki so nas stale milijone in milijone, —
Nemčija pa si je med tem osvajala trg na Balkanu.
In ko je bila Avstrija pripravljena, da nastopi, je
Nemčija — odrekla. Avstrija si je nakopala stroš-
ke, sovraštvo balkanskih narodov, Nemčija pa si je
pridobila njih srca in trge.

Znano je, da smo v vsej naglici delali na se-
vero-vzhodu vojne priprave tudi proti Rusiji. To je
trajalo skozi mesec in priprave so nas stale zopet
milijone, gališko deželo pa so privedle ob rob go-
spodarskega propada. Nemčija je naš diplomatski
boj proti Rusiji podpirala z vso intenzivnostjo. Tri
dni je celo mobilizirala, da je na ta način podčrta-
la resnost svoje diplomatske pomoči. A na to je zopet
— odrekla. Princ Hohenlohe je šel v Petrograd, da
na drug način reši medsebojno napetost.

Rusija in Avstrija se trenutno trudita, da bal-
kanske države, slovanske in neslovanske, spreme-
nijo smer svoje zunanje politike in jo orientirajo po no-
vih načelih. Največje težave dela Avstriji pri tem
zaveznicu Nemčija. Samo radi tega je bil mogoč car-
jev telegram, ki tako glasno prezira avstrijski in-
teresa na Balkanu. Za to pa menda tudi že dolgo ni
bila distanca med Dunajem in Berlinom tako veli-
ka, kakor ravno sedaj, ko je Viljem obhajal 25letni-
co svojega vladanja. Viljem dela sistematično na
dvoje: prvič da se Avstrija ne poveča in ne okrepi,
drugič, da postane vedno bolj odvisna od Nemčije.
Na ta način se bi enkrat uresničil Viljemov ideal,
da tudi Avstrija postane nemški Bundesstaat. Mi ni-
mamó vsled tega povoda, da se nadržujemo za Vi-
ljema in naši poslanci so storili svojo dolžnost, da
so ob tej priliki potlačili vse sentimentalne ozire na
taktnost.

Ven s kartelnim zakonom!

Kakor znano, je igrala v volilnem boju l. 1911
splošna ljudska nezadovoljnost, katero je povzročila
vedno bolj naraščajoča draginja, jako važno vlogo.

počitku, še le takrat, tako je rekel gospod notar, na-
stopiš svojo pravico, še le takrat smeš zlesti v oče-
tovo posteljo. In zapeček, to je posebno povdarjal,
zapeček je materin. Tam naj si greje stare svoje ko-
sti, tam naj moli in krpa raztrgane nogavice. In ko
omijete njeno truplo, ko jej sklenete roke večno in
jej položite v roke blagoslovljen križ, še le takrat
sme Tvoja žena za peč!

Jesenski veter se je igral z belimi lasmi star-
čevimi.

„Ko bi le notar hotel enkrat priti pogledat si,
kako je v naši hiši ob večerih in kako se spolnjuje-
jo njegove odredbe. Moj gospod sin se udobno šopiri
v moji postelji in moja gospa snaha se greje v za-
pečku, jaz pa in moja stara morava na trdi klopi le-
žati; še komaj, da nama peščico slame privoščita. A
je to pravica? In tako v nebo vpijočo krico Bog do-
pušča? O, ne, ne, in ljudje nimajo srca v telesu.“

In zmajal je s težko glavo in pri tem globoko
vzdihnil.

„Crknite že enkrat, nadloge stare, škoda vsa-
kega grižljaja, škoda za vsako žlico juhe. Spijeta
nam najboljšo mleko, pojedta nam sir in kruh in še
jajca Vama gredo v slast! A kdo jima je dal kra-
vo? In ovce? In, piščeta, kokoši, hišo, njive in tra-
vničke? Jaz, jaz, nesrečnik, sem jim vse to dal! A
zakaj sem to storil? Pri vseh ljudeh je taka nava-
da, pa sem se tega držal tudi jaz. In hvala? Da, da
zdaj pa pravita: Stara sta, slaba in za delo nista!
Zato Vama tudi ni treba toliko jesti!“

„Tako govore naši lastni otroci . . .“

Glas starca se je tresel.

Obmolnil je.

„ . . . In ko umrjemo, nas pokopljejo kot pse.
Na zadnjo pot nam še čevljev ne dajo.“

Cele jate štorcelj, divjih rac se je pokazalo v
zraku. Zafrtotalo je nad starcem in hreščeči ptičji
glasovi so prestrašili starca.

Ogromno število volilcev, zlasti na Dunaju in pa na
Nižje-Avstrijskem, je odvrnila krščanskim socialcem.
Na vseh sestankih in zborovanjih so socialni demo-
kratje vedno in vedno zopet označali krščanske so-
cijalce za one krivce, ki so povzročili neznošno dra-
ginjo. Ravno tako so svobodomiselní širokoustneži
obljubljali na vseh shodih in v vseh le mogočih va-
rijacijah odpravo dragine, osobito uničbo kartelov.
In vspeh ni izostal. Velik del volilcev je obrnil kr-
ščanskim socialcem hrbet ter je iskal rešitve in za-
vetja pri radikalnih strankah, pri strankah preobra-
ta in framasovstva. Minule sta od tega časa že dve
leti, toda draginja traja še nadalje in smelo lahko
trdimo, da postaja vedno bolj neznosna. Gospodars-
ki položaj prebivalstva je v vsakem oziru še bolj
neugoden: velekapital obvladuje vse gospodarstvo.
A ne le to, on odločuje tudi o vojski in miru, vsled
tega tudi o eksistenci mnogih stotisočev. Osobito še
karteli postopajo prav po oderuško in tako nesram-
no, kakor še nikdar poprej. Tako na primer je na-
pravila v lanskem letu industrija z žveplenkami
pravcati roparski pohod, katerega je podpirala. Še
celo vlada in letos je poskusil to „umetnost“ kartel z
usnjem, kar je gotovo še v živem spominu.

Kako je pa to mogoče, ko so vendar zmagoval-
ci iz leta 1911 v volilnem boju pripeli na svojo za-
stavo rek, da hočejo odpraviti draginjo ter so napo-
vedali kartelom boj? Res je novo izvoljena državna
zbornica v jeseni leta 1911 sprejela nekaj predlogov
in resolucij zoper kartele ter pozivala vlado k naj-
ostrejšim odredbam. Vsled pritiska ljudskega mišlje-
nja je bila še celo vlada pripravljena, da se bavi s
tem vprašanjem, ter je sklicala v svrhu temeljitega
študija neko enketo. A kljub temu je še danes vse
pri starem. Vse lepe resolucije, vsi krasno doneči
predlogi spe še danes spanje pravičnega v gospo-
darskem odseku državnega zbora, dokler jih ne bo
vzdramila vlada, ki je s tem, da je sklicala enketo,
vzela na-se uredbo kartelov. Ves potek te enquete pa
je tudi pokazal, da se kartelom noče priti do živega.
Ne zadosti to, da je vlada branila kartele, so še bili
zastopniki konsumentov pri posvetovanju izpostavl-
jeni sramotnemu in zasmehovanju. Konečni vspeh je
bil, da so zastopniki kartelov milostno privolili, da
se ne bodo dali pri svojem oderuškem poslu nikdar
in nikoli ovirati! Odredbe pa, kot ustanovitev zaka-
nite poizvedovalnice glede obrata, določitev maksi-

Zapuščale so te kraje in na potu so bile tje,
kjer sije ob zimskih dnevih gorko solnce . . .

„Oh, jesen je že tu. In kmalu, prav kmalu bo-
mo imeli zopet božič . . .“

„Ptice so samo, ali vendar so razumna bitja,
če tudi ne znajo govoriti. Če jim začne slabo iti, si
poiščejo drugod boljšega zavetja. Po zimi je mraz in
žab ni. To štorclja že naprej ve in po tem se tudi
ravna. Ona je bolj pametna, kakor star kmet, ki vi-
si ob rodni svoji grudi in trpi, samo trpi.“

Vstal je, vtaknil pipico v žep in držaje grablje
v levi roki, je mahal proti domu.

Kmalu pa je za trenutek postal in mrmral za-
mišljeno:

„Kdo ve, če vidiva s staro še kdaj jate onih
ptic? Hm, hm, zdi se mi, da naju ne bo več, da bo
že rasla trava na najinih grobovih, ko se one zopet
vrnejo“ . . .

Cezar — Tisza.

(Priredil A. -b.-)

Izobraženi svet se je zgražal nad surovo ob-
lastnostjo, kakor jo je pokazal Tisza v ogrskem par-
lamentu. Je veliko takih surovih oblastnikov in na-
silničev na svetu, ali na takem mestu, kakor je par-
lament, niso v navadi. Ali kakor je velika in izne-
nadljiva ta surovost Tiszova, vendar ima ta tiran
predhodnika že v davnih časih — v Cezarju, mogoč-
nem, rimskem oblastniku.

Bilo je leta 59 pred Kristusom. V senatu, zbor-
nici plemičev in bogatašev, se je obravnavala zelo
važna državna zadeva. Predsedoval je konzul Cezar.
Bila pa je pravica vsakega senatorja, govoriti v se-
natu, predno je začel govoriti o stvari, ki je bila ra-
vno v razpravi, karkoli je hotel in kakor dolgo je
hotel.

PODLISTEK.

Na izgovorjenem kotu.

(Črtica. Iz ruskega za „Amerikanskega Slovenca.“
Ivan Adamič.)

„ . . . Sivolas kmet je odložil grablje, sedel pod
mal hribček in prižigaje si pipico duhana, prične s
tem-le samogovorom.

V začetku je govoril tiho, potem pa že vedno
glasnejše:

„Počival bom malo. Čim pridem domov, že naj-
dejo kako delo za me. Moja ljuba snaha takoj pravi:
Ali oče, Vi vendar ne bodete lenarili doma?“

„Bog sam je moja priča, da sem že truden, da
komaj premikam ostarelo moje telo. Pogledjte moje ro-
ke, žuljave so in že en cel mesec nisem imel časa,
da bi se obril. V cerkev ne grem več, ker si ne u-
pam. Čemu pa, klepetajo že itak dovolj. Vse, vse so
mi vzeli!“

Glas starčka je bil rezek in odmeval daleč po
polju.

Ljudje so postajali pozorni in so se hitro ogle-
daval.

Starček pa se ni oziral nikamor, obtoževal je
kruto svojo usodo dalje:

„Oh, oh, ali so otroci hudobni! Spomin, hvala
bodi Bogu, imam še precej dober in prav razločno
se spominjam, kako smo pri notarju napravili „čez-
dajansko“ pismo. Suh je bil ta notar, suh kot trta v
pozni jeseni, malo pristrizeno brado je nosil, a na
nosu si je neprehoma popravljal zlat ščipalnik.

„Mojemu sinu je stvar tako-le razložil: Postel-
ja, je rekel notar, je očetova, dokler oče ne umrjejo.
Tam naj spijo, tam naj počivajo, kakor dolgo hoče-
jo, na uro se ne oziraj. In ko jih položite v krsto in
spustite v grob umrlega, ter ga prepustite večnemu

malnih tarifov, obveznost prijave nabavnih stroškov, znižanje carine na isto mero, ki bi upravičila namen varnostne carine, vse to so pa zastopniki kartelov z ogorčenjem odklonili.

Od te famozne enkete je že minulo celo leto, a vlada še vedno študira o vspehu te enkete v tihih prostorih trgovlinskega ministrstva (ali pa tudi ne). V prvem slučaju bo gotovo še dolgo študirala, če se je ne bo prisililo k odredbam, ker ona noče in tudi ne more ničesar ukreniti zoper velekapital, od katerega je preveč odvisna.

Dolžnost onih poslancev bi bila, vsaj tako si mislimo mi zemljani, ki so v volilni borbi leta 1911 tako slovesno prisegali, da hočejo odpraviti draginjo, da sedaj pritiskajo na vlado. Toda glej! Ti gospodje molčijo sedaj kot grob in se vesele, da je le prišlo vladi na misel, spraviti celo zadevo na slepi tir, ker le na ta način bo cela stvar pozabljena. Ti gospodje so kot zastopniki delavcev, kmetov, obrtnikov in malih uradnikov namreč vsi veliko preveč usuznjeni velekapitalu.

Upajmo pa, da se bo trudu poštenjših in pa vestnejših poslancev, ki pod vodstvom poslanca dr. Kreka bijejo že dolgo težke in vroče boje za protikartelni zakon, konečno vendar le posrečilo rešiti ljudstvo karteliranih oderuhov.

In govoril je Dobernig...

Vrata državnega zbora so se zopet zaprla. V petek je bilo tokratno zasedanje zaključeno in poslanci so že odhiteli iz vročega Dunaja domov med volilce, ali pa na prijetne počitnice. Velikega ni prineslo to zasedanje ničesar. Samo proračunski provizorij in opravičniški poslovnik sta našla milost pri naših ljudskih zastopnikih, vse drugo važnejše delo je odloženo na jesen. V zadnjih dneh so se bili v parlamentu precej ostri boji, konečno pa je le zmaga la državna deviza: Zeit gewonnen, alles gewonnen. Bolj eklatantno, kot v tem slučaju, se še ni pokazala vsa mizerija takojmenovanih večinskih strank. Uganjati so hotele nekoliko demagogije, a Stürgkh jim je zaklical kratkomalo krepak „Quod non!“ in vladinovi so se vdali: prenesli so rešitev službene pragmatike, ki so jo že tako svečano obljubili svojim volilcem uradnikom, na jesen. Za nas ti dogodki nimajo posebne važnosti, ker so vezi med nami in uradništvom precej rahle, rahlejšje, kot bi bilo za uradništvo dobro, vendar pa ne smemo prezreti nekaterih pikantnih momentov, ki kažejo vso nemoč in nesposobnost vladnih strank.

Za nas zanimivejši, kot ti parlamentarni boji, je bil razun neumornega dela naših poslancev zadnji nastop poslanca Doberniga. Dobernig je nekak enfant terrible Nacionalverbanda, v zahtevah jugoslovanstva. Njegova izvajanja zaslužijo zategadelj vedno nekoliko povečano pozornost, ker so nekaj ceterum censeo za nemštvo, posebno še za alpsko. Sicer smo se z njegovim govorom že nekoliko bavili in mu je tudi dr. Verstovšek dal že v parlamentu odgovor, kakoršnega je zaslužil, vendar ne bo škodilo, če ga tudi še nekoliko prerešetamo.

Kakor so svoj čas silili Huni, Longobardi, Gotje in drugi narodi v solčno Italijo, tako silijo še sedaj Dobernig in njegovi pristaši na obali naše sinje Adrije. Mi to hrepenenje prav dobro razumemo; deloma je občečloveško, ker si hočejo pomagati z dobrega na boljše, deloma pa je nacionalno nemško, ker hočejo nekateri primorske Slovane kar potisniti v stran in tam raztegniti svoje nemške peroti.

Dobernig se kot koroški poslanec — če prav slovenskega pokoljenja — seveda ni mogel odtegniti jugoslovanskemu vprašanju, katero tudi on smatra v Avstriji za najvažnejše. Češko vprašanje se mu zdi

H besedi se oglasi Katon, znani „zadnji republičan.“ Obravnavana zadeva mu ni bila po godu, smatral jo je za državi kvarno, zato jo je skušal — preprečiti ali vsaj zavleči. In spomnil se je svoje pravice in govoril in prednašal vsakojake stvari in govoril cel dan.

Mogočni in odločni Cezar se razsrdi in pokliče Katona k redu in stvari in ga pozove, naj vendar konča svoj govor.

Katon pa mirno govori naprej.

Tedaj pozove oblastni predsednik sluge in zapove, preprednega in upornega obstrukcionista odvesti v zapor.

Tu pa nastane med celim senatom gibanje, ki je celo oblastnega Cezarja spravilo v osuplost. Cel senat se dvigne in sledi Katonu v ječo.

Ta demonstrativni nastop je upognil Cezarja, in izpustil je Katona.

Da bo pa primera bolj popolna, je umestno še pripomniti, da je bil Cezar demokrat, ki se je boril proti aristokratom. Na Ogrskem je pa ravno — narobe.

Nadalje pa je značilna podobnost v tem, da je oni energični demokrat in ljubljeneč ljudstva po dolgih in ljutih bojih z aristokrati si slednjič pripravil pot h časti in oblasti prvega rimskega cesarja. A predno pa je mislil oficijelno zasesti cesarski prestol, je bil umorjen (15. III. 44.).

Tisza pa je postal iz nasilnega prezidenta ogrske zbornice ogrski ministrski predsednik. V koliko bo Cezarju še dalje sledil, pa ne vemo.

prav majhne vrednosti, ako primerjamo s tem jugoslovanski problem, ki ni važen le za našo notranjo, ampak za celo naše zunanjo politiko. Saj se naša zunanja politika vrti ravno okoli balkanskega vprašanja in tam je treba našim diplomatom in politikom na vsak način več orientacije, kot do zdaj.

S te točke o važnosti jugoslovanskega vprašanja pa gospod Dobernig ne pride daleč. Takoj pri prvi stopinji ne ve več naprej, in o rešitvi tega problema ne ve povedati nič več, kot da je težka. Značilno je to za vso nemško politiko, ki se tako rada sklicuje na Doberniga kot enega svojih najboljših. Kaj naj vedo potem drugi o tem vprašanju, če se on nič ne ve!

In vendar se tako neznansko radi vtikajo v to stvar vsi od zadnjega nemškega pometaja do kakega žurnalista na Dunaju. Vsi hočejo rešiti jugoslovansko vprašanje kar na debelo in vendar sam veliki Dobernig, sam koroški Bismarck, ne vidi nikjer rešitve.

Med posameznimi točkami, ki jih je treba „rešiti“ v jugoslovanskem vprašanju, prideta Trst in Gorica najbolj v poštev. Ti dve mesti hoče gospod Dobernig izločiti iz celega kompleksa in jih — neutralizirati, to se pravi po domače: ponemčiti! Nam se zdi prav za prav čudno, da Dobernig ne neutralizira na ta način kar cele Primorske, stvar bi bila na vsak način za Nemce dosti krajša.

Na Koroškem in Štajerskem vidi Dobernig posebno važne kraje, po katerih hrepenijo Slovenci. A to mnenje gospoda Doberniga je prav očitno napačno in nesmiselno. Mi ne hrepenimo prav nič po tuji posesti, gospod poslanec, mi hočemo varovati le svojo. V temu grmu tiči zajec nesporazuma, a Nemcem ni mogoče tega dopovedati. Ako oni kupijo slovensko posestvo in preženejo slovenskega kmeta, tedaj imenujejo to: ohranitev svoje posesti. Ako se naš narod brani z vso silo na svoji grudi, tedaj pravijo Nemci: Slovenci napadajo. To je tudi mnenje posl. Doberniga in zato je rešitev slovanskega problema v južnem delu naše monarhije za Nemce seveda nemogoča.

S tega stališča zro tudi na besedo: trializem, ki jim kar strese kosti in jih razdraži hujše kot hudiča križ. Dobernig vidi v svojem proroškem duhu že znake tega groznega pojava, to je: obrtna šola v Ljubljani, zahteva po slovenski univerzi in zahteva po višjem deželnem sodišču v Ljubljani. Zadnje dve je so le zahteve, prvo je resnica. Ampak reči moramo, da smo imeli poslanca Doberniga za bolj resnega, kot se je pokazal tukaj. To so fraze za zakoten listič, ne pa za prvega parlamentarca, bivšega predsednika delegacij. Ena obrtna šola v slovenskem jeziku naj pomeni že trialistično gibanje! Kaj pa laška univerza v Trstu, kateri gospodje niso ravno nasprotni, ali ne bi bila morda ta bolj nevarna, tako na tihem povedano.

Da zaključimo! Par zrn o važnosti jugoslovanskega problema za celo našo monarhijo zakrije koš plev, ki so na prodaj pri kakem zakotnem nemškem žurnalistu.

Naše prireditve.

Šoštanj.

Včeraj sta se vršila pri nas dva shoda. Predpoldanski shod, na katerem so naši pristaši sklepali o načinu, kako popraviti gospodarske grehe, katere so zakrivali liberalci, je bil velikega pomena za naš okraj, a nič manjšega ni bil popoldanski shod, na katerem se nam je predložilo gospodarsko delo naše stranke.

Kot zastopnik zveze je govoril na shodu gosp. nadrevizor Vladimir Pušenjak. Omenjal je najvažnejše dogodke zadnjega leta na združnem polju, zlasti denarno draginjo ter vzroke združnih polomov in opozarjal zborovalce, da ne smejo vsled par nesrečnih slučajev obsojati celega združništva. Obširno je nato opisal delo naše hranilnice in posojilnice pri farni cerkvi, katera slavi petletnico svojega obstoja. O zaupanju ljudstva priča dejstvo, da ima posojilnica že nad 186.000 K hranilnih vlog in da so vlagatelji lansko leto kljub težavnim razmeram več vložili, kakor vzdignili. Vesel pojav je, da izkazuje posojilnica koncem leta 1912 nad 83.000 K naložene denarja. Če tudi je posojilnica s početka morala prestatl mnogo ovir, katere so ji povzročili nasprotniki, se ji je vendar posrečilo, vsako leto napraviti nekaj čistega dobička in zbrati v petih letih okrog 3000 K rezervnega zaklada, kateri daje najboljše jamstvo za posojilnico, kakor tudi za člane. Z željo, da posojilnica v isti meri napreduje v bodočih letih, se je končal občni zbor, kateri je bil dobro obiskan od članov in vlagateljev.

* * *

Združniki šoštanske posojilnice so se zbrali včeraj v veliki dvorani hotela „Avstrija“ v tolikem številu, da je bila dvorana nabito polna. Le zastopstva od liberalne Združne zveze v Celju, ki je so kriva poloma, ni bilo.

Poslanec dr. Verstovšek je združnikom podal resnično sliko stanja posojilnice na podlagi bilanc zadnjih let. Povdarjal je, da je sanacija mogoča, ker je vlada že obljubila svojo pomoč. Odvisno je sedaj vse od Združne zveze v Celju, če ta hoče sanacijo izvršiti. Ta teden se vršijo nadaljna posvetovanja in seje odbora, da se zadeva uravna.

Od vseh strani so se ljudje zahvaljevali gospodu poslancu za dosedanje požrtvovalno posredovanje in ga prosili, da nadaljuje svoje delo v prid kmetov in združnikov.

Pred zločinsko vojsko?

Napetost med balkanskimi državami traja neomiljeno dalje. Če so resnične nekatere vesti, ki govorijo o koncu pogajanj, se je položaj celo poostiril in stojimo na pragu vojske. Rusija in tudi nekatere druge velesil, kakor Nemčija in Francija, se trudi z vsemi silami, da bi preprečila krvavo klanje. V najbližjih dneh, lahko rečemo že urah, mora pasti odločitev.

Pretrgana diplomatska pogajanja?

Sofija, dne 21. junija. Oficijozni list „Bolgarija“ izjavlja: Odklonitev bolgarskih predlogov glede demobilizacije vsebuje zaključitev diplomatskih pogajanj med Bolgarijo in Srbijo.

Prizadevanje Rusije za sporazum.

Berolin, dne 21. junija. „Lokalanzeiger“ je prejel iz Petrograda tole brzoglavko: Zunanji urad smatra položaj na Balkanu za zelo resen, toda upa še vedno, da se bo poravnal spor. Ruska poslanika v Sofiji in v Belgradu sta prejela nove instrukcije, v katerih se ju pozivlje, da z vso energijo zabranita izbruh vojske.

Anglija o položaju na Balkanu.

London, dne 22. junija. Reuterjev biro javlja: Diplomatičnim angleškim krogom dela bolgarsko-srbska kriza mnogo resnih skrbi. Na Srbijo bo hud pritisk, da se podvrže brezpogojno razsodišču. Odločitev pade v treh ali štirih dneh. Stališče Avstrije je jasno in nihče ne smatra Tiszove izjave za grožnjo. Še vedno je upanje, da bo imelo vplivanje velesil v Belgradu in v Sofiji vspeh.

Srbski kabinet zopet demisijiral.

Belgrad, dne 22. junija. Uradno se javlja: Vsled needinosti glede vprašanja o dnevnem redu prihodnje seje skupščine je podal ministrski predsednik Pašić demisijo.

Avstrija in balkanski konflikt.

Dne 19. t. m. je v seji ogrske poslanske zbornice govoril ogrski ministrski predsednik grof Tisza o sedanjem balkanskem konfliktu:

„Usodepolna zmeta bi bila, če ne bi hoteli razumeti, da se končna rešitev balkanskega vprašanja ne more izvršiti, ne da bi bili prizadeti naši interesi, ali pa da bi se rešitev izvršila brez nas. Ob začetku balkanskih zapletljajev smo bili v nekaterih ozirih na stališču, da se ne vmešavamo v balkanska vprašanja. Ali popolno nezanimanje za balkanske konflikte, to je nemogoče. Moramo in tudi bomo varovali naše interese za vse, kar se godi na Balkanu in ne bomo trpeli nobenega razvoja, ki je našim interesom nasproten. Sedaj se pripravljajo balkanski narodi na razdelitev vojnih uspehov, to je privedlo do ostrih konfliktov med zavezniki in proti celo vojna. V tej situaciji je nastopila Rusija s posebno akcijo nasproti Srbiji in Bolgariji in akcija je povzročila taka domnevanja, nasproti katerim moramo naše stališče popolnoma jasno označiti. Popolna neodvisnost balkanskih držav, to je naše stališče, in naj uredi balkanske države sedanja vprašanja po kakoršnikoli poti, bodisi z vojno, kar bi obžalovali, ali pa s mirnim potom. Mirnim potom dosežeta sporni državi rešitev lahko le na podlagi svobodne odločitve, ali pa z razsodiščem izvoljenega sodnika. Vsako drugo postopanje, ki bi imelo značaj intervencije, ne bi bilo združeno s popolno neodvisnostjo balkanskih držav. Ako nastopi sporazum potom razsodišča, tedaj se ne smemo omejiti v tem, da ne bi pri končni rešitvi balkanskih vprašanj povdarjali naše stališče in akceptiramo lahko le tako ureditev, ki zagotavlja popolno in resnično neodvisnost balkanskih držav. Vsak korak, ki ga bomo storili v tem oziru, nas bo le tesnejše zvezal z balkanskimi državami.“

Ta govor je naperjen proti znani carjevi brzoglavki, v kateri se proklamira car za zaščitnika slovanstva. Nemško časopisje je vsled tega vse zaciviljeno nad pogumom grofa Berchtolda, ki je dal grofu Tiszi informacije. Če so s tem položene kali novih sporov med nami in Rusijo, to Nemcev nič ne briga. Še nekaj! Če prav se lepo sliši in čita ta govor, smo vendar prepričani, da mu niti grof Tisza sam ni verjel. Vse dosedanje postopanje naše diplomacije spričuje namreč ravno nasprotno. Pač še niso pozabljena grozopolna poročila literarničnega oddelka našega zunanjega ministrstva, ki so pričala o vsem drugem, nego o ljubezni in naklonjenosti. In tudi zdaj bi bilo zanimivo zvedeti iz ust grofa Tisze, od kod izvirajo one nevidne moči in sile, ki podpihujejo sovraštvo gotovih šovinističnih krogov v Srbiji in Bolgarski. Pač bi bilo potrebno in za Avstro-Ogrsko koristno, da bi v resnici vodila napram balkanskim narodom politiko, kakor jo je omenjal grof Tisza v svojem govoru. Toda politika naše zunanje diplomacije je ravno nasprotna in nas ne zbližuje z balkanskimi narodi, temveč nas naravnost odtuja, kar najbolj dokazuje nazadovanje naših gospodarskih stikov s temi narodi.

Francija zaprla balkanskim državam denarni trg.

Francoska vlada je sklenila, da francoske denarne institucije, ki se pečajo s posojili v Orijentu,

ne smejo balkanskim državam niti najmanjše svote posoditi, dokler se konečno ne uredi sporna vprašanja balkanskih držav.

Politični pregled.

Državni zbor.

Po burnem četrtkovem večeru je bila petkova seja popolnoma mirna. Zbornica je sprejela najprvo v tretjem čitanju proračunski provizorij, nakar se je pričela razprava o poslovnem provizoriju. Debatno je otvoril poročevalec poslanec dr. Rosner. Po kratki debati je bilo podaljšanje poslovnega provizorija do dne 15. maja 1914 sprejeto.

Sprejeti sta bili tudi dve resoluciji, ki pozivljata vlado, naj predloži zakonski načrt o spremembi sedanjega dijetnega sistema in v katerih se pozivlja predsednik, naj postavi definitivno poslovniško reformo kot prvo točko na dnevni red.

Zbornica je sprejela nadalje v hitrem tempu še več predlogov. Odobrena je bila trgovinska pogodba za Japonsko, po daljši debati je bil sprejet predlog, da naj vlada predloži zakonsko osnovo o nadomestitvi delavske knjižice za legitimacijo. Sprejet je bil dalje predlog o zvišanju pokojnine vdovam državnih uslužbencev, če tudi se je vladni zastopnik temu energično protivil in sicer iz finančnih vzrokov in konečno je zbornica sprejela še poročila imunitetnega in legitimacijskega odseka in odseka za pomoč v sili, s čemer je bil dnevni red izčrpan.

Zbornični predsednik Sylvester je zaključil sejo in naznanil, da se naznani prihodnja seja, ki bo v jeseni, pismenim potom.

Nizozemsko.

„Reichsposta“ poroča: Volitve v drugo nizozemsko zbornico so imele ta-le uspeh: 41 udov desnice, in sicer 24 katoličanov, 10 protirevolucionarcev in 7 starokatolikov, 12 pristašev levice in sicer 9 liberalcev, 2 demokratov in 1 socialista. Vrhu tega je še 47 ožjih volitev, na katerih je udeleženi 5 katoličanov, 23 protirevolucionarcev, 11 starokatolikov, 24 liberalcev, 10 demokratov in 21 socialistov.

Spor v Stranki prava.

Dne 19. t. m. se je vršila v Zagrebu v stanovanju dr. Mile Starčevića konferenca banovinskih pravašev, katere se je udeležilo 50 zaupnikov iz vseh pokrajin. Sklenilo se je:

1. Prekinje se vsaka zveza z gospodi, ki se nočejo pokoriti sklepu vrhovne uprave v Trstu in so se s tem sami iz stranke izključili.
2. „Hrvatska“ ni več organ Stranke prava.
3. Ustanovi se nov organ stranke, ki se bo zval „Hrvat“ in začne izhajati dne 28. t. m.

Dr. Horvat je izključen iz odbora Stranke prava in je mesto njega kooptiran dr. Ante Pavelić. — „Hrvata“ bo urejal Dragutin Hrvoj, odločen pravaški katoličan, ter gg. Segvič in Peršič.

Raznoterosti.

Iz poštne službe. Poštni adjunkt Josip Markut v Mariboru je imenovan za poštarja v Übelbachu.

Iz justične službe. Pravna praktikanta dr. A. Riha v Celju in Alojzij Šumenjak v Mariboru sta imenovana za avskultanta.

Osebna vest. Na slepiču je bil operiran v satoriju „Marija Pomagaj“ v Celovcu častiti gospod dekanijski upravitelj in deželni poslanec Konr. Walcher. Operacija se je dobro posrečila.

Veseli dogodek na španskem dvoru. Iz Madrida poročajo: Kraljica je v petek, dne 20. t. m., povila princeza.

Romarski vlak na sv. Višarje. Slovenska krščansko-socialna zveza za Koroško priredi v nedeljo, dne 6. julija, iz Spodnjega Dravograda posebni vlak na starodavno romarsko pot na sv. Višarje. Vlak vozi dne 6. julija, ob 9. uri 51 minut iz Spodnjega Dravograda in pride v Žabnice ob 2. uri 23 minut popoldne. Drugi dan, dne 7. julija, vozi iz Žabnic ob 11. uri 51 minut in pride v Spodnji Dravograd ob 3. uri 52 minut, tako da ima zvezo proti Velenju in proti Mariboru. Vabimo vas, štajerski bratje, da se kolikor mogoče pridružite temu romanju; ravno zato smo vlak napravili iz Spodnjega Dravograda. Imeli bomo na sv. Višarjih skupen štajerski-koroški shod. Vlak smo nastavili nalašč na nedeljo, da zamorejo romarji nemoteno opravljati sv. pobožnost. Ob enem napravijo lahko romarji jubilejno spoved in dobijo popolni odpustek. V Spodnjem Dravogradu se vrši v nedeljo, dne 6. julija, ob 9. uri sv. maša, tako da zamorejo biti tisti, kateri pridejo od daleč na vlak, pri sv. maši. Vožnja iz Sp. Dravograda tja in nazaj stane 8 K, ki se naj pošljejo na naslov: Slovenska krščansko-socialna zveza v Celovcu, hotel Trabesinger. Tistim, ki pošljejo denar, se pošlje vozni listek. Listke bomo razposlali dne 30. junija, do katerega dne je še čas za priklasitev.

Katoliški shod v Ljubljani. Le še dva meseca nas ločita od veličastnih priredb katoliškega shoda v Ljubljani. Treba se je sedaj hitro pripravljati po vseh naših župnijah, po vseh naših društvi. Bratje Hrvati se pripeljejo na katoliški shod v Ljubljano z velikim posebnim vlakom. Spremljali jih bodo

njihovi škofje. Čehi pridejo tudi s posebnim vlakom, tudi Poljaki agitirajo živahno za udeležbo na katoliškem shodu. Posebno veličasten bo prizor na Kongresnem trgu, kjer bo zbrana pri sv. maši vsa velika množica in kjer se bode slovensko in hrvaško ljudstvo na čelu svojih škofov posvetilo Brezmadežni. Zato se pa dvignimo vsi, da bomo navzoči pri tem slovesnem, zgodovinskem trenutku! Po slovesni posvetitvi Brezmadežni bo mogočna manifestacija slovenskega in hrvaškega ljudstva za sivolasega našega vladarja, ki letos praznuje 65letnico svojega vladanja. Sto let je letos, odkar smo prišli od Francozov nazaj pod avstrijskega orla, zato je trenutek najprimernejši, da damo duška stari slovenski zvestobi do avstrijskega prestola. Vsak naj se torej potruditi, da bo vse to kar najbolj slovesno. Posebno pa prosimo, da pride kar največ narodnih noš! To mora biti ob enem tudi prava, velika slavnost naših prekrasnih narodnih noš! Dva meseca imamo čas za podrobne priprave, če vsi v vsaki župniji store, kar jim je mogoče, bo o katoliškem shodu v Ljubljani ves svet govoril!

Odpust rezervistov. Armadni nadzornik v Sarajevu je podaljšal dopuste onim rezervistom, ki so prideleni XV. armadnemu zboru, na 21 dni in zvišal odstotek onega moštva, ki odhaja na dopust, od 4 na 6 odstotkov prezenčnega stanja.

Kako gospodarijo nemškutarji na Koroškem. „Mir“ piše: V konkurz je prišla znana, po domače Mežnarjeva gostilna v Pokrčah, s posestvom vred. Kakor znano, je dosežani posestnik, Adam Sihler, celih osemnajst let kot župan zvonil veliki zvon posilnemstva v pokrški občini. „Kan Pfoten und kan Bindišen“, to je bilo njegovo geslo. In v teh osemnajstih letih je zaupnanil celih 10.000 K, reci in piši: desetstisoč kron občinskega denarja! „Fr. Stimmen“ in „Bauernzeitung“, zakaj pa tako presneto in pobožno molčita o tej smrdljivi zadevi? „Stajerc“, halo! Molčite, kakor da bi bili v cerkvi! Vsaj odkašljajte se malo! Uradno je primanjkljaj dokazan, in posestvo, njegovo premoženje, ne more pokriti še vsega. Žalosten konec Sihlerjeve slave in oblastnosti njegovih otrok! Pomilovanja vredni so le tisti poroki, katere je zapeljal, da so se s podpisom in svojim imetjem zavezali, da stojijo dobri za vsak primanjkljaj v občinski blagajni. Za danes priobčimo samo to. Zanimivega gradija izza časa Sihlerjevega županovanja pa imamo še na ceste. S posebnim zanimanjem, ali pa tudi ne, je opazoval tudi gosp. dr. Metnitz nelepi polom svojega adjutanta v pokrški občini. Res, lepe cvetke poganja koroško nemškutarstvo...

Nemška drznost. V Ljubljani vlada veliko razburjenje. Nemci so si dovolili v naši prestolici vnebovpijočo predrznost. Pri pogrebu gospoda profesorja Pajka so nemški profesorji na realni prepovedali slovenskim dijakom nositi venec s trakovi v deželnih barvah, ker so te barve slovenske. Predno se je pogreb pričel pomikati, so profesorji imeli kar na cesti konferenco z ravnateljem, ki je konečno stopil k nosačem venca in jim zapovedal, da morajo venec položiti na mrtvaški voz. Občinstvo se je zgražalo ob takem postopanju, ki mu je nedostajalo vsake pijetete in ki je bil vse obsodbe vreden izbruh onega vsenemstva, ki za to, da si služi kruh na naši zemlji, žali vse, kar nam je najljubše. Treba bo pač že enkrat za vselej pojasniti tem pedagogom, da sme naša mladina spoštovati barve dežele, ki je po svojih sinovih prelila potoke krvi za državo. Treba bo oholim nemškim profesorjem pokazati, da naše deželne barve niso tuje čunje, s katerimi bi oni pometali. Pričakujemo, da bodo naši kranjski bratje fakto obračunali s predrzneži, da jim bo za vse čase minulo veselje do takih izzivanj. Bilo bi v nečast cel Sloveniji, če bi tako žaljenje mirno prenesli.

Liberalno poročanje. „Slovenski Narod“ je glasilo liberalne inteligence. Že obzir na to „inteligenco“ bi mu narekoval, da bi bil v svojih poročilih točen in vesten. Toda kako je v resnici? Sobotni „Slovenski Narod“ poroča na pr. med brzojavkami, da so vsi Jugoslovani glasovali za proračunski provizorij, za Tomschikov predlog za železničarje pa le napredni Jugoslovani. V resnici je pa Hrvaško-slovenski klub glasoval proti provizoriju, saj je bil na glasovanju celo veliko radikalnejši dr. Verstovšek predlog o prehodu na dnevni red in za Tomschikov predlog.

Zadruga, članice Zadrugne zveze v Ljubljani, opozarjamo še enkrat na glavno skupščino, ki se vrši v sredo, dne 25. t. m. v Celju. Začetek ob 10. uri popoldne. Važno bo ne le poročilo o petletnem delovanju pododpora in članice, temveč tudi razprave o nadaljnjem zadrugnem delu na Spodnje-Stajerskem, pri katerih se bo izrekla marsikatera nova misel in se storili velevažni sklepi. Vsaka zadruga naj pošlje zastopnika!

Nova kardinala postaheta v kratkem: dunajski nadškof dr. Piffel in kölnski škof Hartmann.

Rafaelova „Sveta družina“ najdena. Pri nekem trgovcu z antikvitetami v Moskvi so našli slovito Rafaelovo sliko „Sveta družina“, ki so jo že dalje časa smatrali kot izgubljeno. Italijanska vlada je naprosila rusko, naj sliko zapleni.

Štajersko.

Maribor. (Franc Kralj t.) Včeraj, dne 22. t. m. popoldne je umrl poštni oficijal gospod Franc Kralj

v 50. letu svoje dobe. Zapušča vdovo in štiri sinove. Pogreb se vrši jutri v torek, ob 3. uri popoldne od hiše žalosti Blumengasse 27, na mestno pokopališče. Ranjki je bil odločen Slovenec, ki ni zatajil nikjer svojega materinega jezika. N. v m. p.!

Maribor. Kakor izvemo, odpre v kratkem v našem mestu novo odvetniško pisarno dr. Koderman, sedaj odvetniški kandidat v Celju.

Maribor. Dne 21. junija je bila pokopana na mariborskem pokopališču nekdanja posestnica pri Sv. Petru, sedaj zasebnica v Mariboru, Marija Golob, v 68. letu. Bila je zelo priljubljena, kar je pričal velik pogreb. N. v m. p.!

Sv. Peter niže Maribora. Dne 19. junija smo ob obilni udeležbi pokopali daleč na okrog poznano gospodinjko Jožefo Kokol iz Metave. Kruta sušica ji je v kratkem času pretrgala nit življenje v 55. letu. Pokojna je bila skrbna gospodinja ter usmiljenega srca. N. v m. p.!

Sv. Barbara niže Maribora. V soboto, dne 14. junija, nam je gosti dim v Zimici naznanil, da gori hiša Alojzija Cvikla. Pogorela je hiša, hleve so pa obranili. Ogenj je nastal, ker so se vnele saje v dimniku. Nekateri posestniki pazijo premalo na to. Ker je bila hiša s slamo krita, se je ogenj naglo razširil. Zavarovan je bil posestnik le za malo svotico.

Ruše. Nevolja naših poštenih Rušanov je vskipela do vrhunca. V naš lep, pohorski kraj se zaletava že vsaka, taka ali taka spaka, da le grdi naše somišljenike, bodisi že osebno, ali v obližju osebe. Dopisnika, prenapetega liberalca iz Ruš poznamo že iz dobe, ko je v Rušah na „Krošnarjevem“ dvoru z racami cirkuziral, a mi smo branili že tedaj „svoj dom premili.“ Podvržene dopise iz Ruš pa naj gospod mogoče naslovi drugič: „Sv. Lenart v Slov. gor.“ Poznamo se!

Ruše. V nedeljo, dne 13. julija, priredi podravska podružnica Slovenskega planinskega društva izlet čez Bolfenk k Sv. Arehu na Pohorju. Podrobnosti priobčimo v kratkem.

Sv. Lenart v Slovenskih goricah. Slavna posojilnica je darovala po šentlenartski podružnici naši Slovenski Straži 50 K. Enako svoto je poklonila društvu „Edinost“ pri Sv. Juriju v Slovenskih goricah. Za oba velikodušna darova najprisrčnejša zahvala.

Sv. Lenart v Slovenskih goricah. Naš liberalni vodja je bil tako človekoljuben ter je posvetil v „Ilustrovanem Tjedniku“ par besedi našemu pokojnemu Arnušu. Seveda se ni mogel vzdržati, da bi pri tej priliki ne napadel somišljenikov pokojnega. Gospod general, vprašamo vas: Kako pa se strinja vse to z vašimi prejšnjimi napadi v „Slov. Narodu“? In: ali ste pozabili tiste ostre besede, katere vam je pokojni povedal v obraz v zadevi tožbe Kossar? Čudimo se vašemu kratkemu spominu in pa vaši — drznosti!

Ptuj. Novega slovenskega odvetnika dobimo. V kratkem se naseli pri nas kot odvetnik dr. Anton Gosak, sedaj odvetniški kandidat v Ljubljani.

Celje. Vpisovanje v I. razred o. kr. samostojnih nemško-slovenskih gimnazijskih razredov se bo vršilo dne 5. julija in dne 16. septembra t. l. od 8. do 10. ure popoldne; sprejemni izpiti pa bodo iste dni od 10. ure naprej.

Marenberg. Na Alojzijevo nedeljo, dne 22. t. m., je dobila tukajšnja mladeniška Marijina družba novo zastavo, ki jo je blagoslovil prečastiti gospod dr. Hohnjec. V pridigi je podal zbranim mladeničem šopek krasnih nauk. Gospodu doktorju, ki se je popoldne odpeljal k slavnosti v Pliberk na Koroškem, kličemo: Bog plati!

Oslušovci pri Veliki Nedelji. Slovenska kmečka zveza priredi v nedeljo, dne 29. t. m., to je na Petrovo, popoldne ob pol 4. uri, v gostilni gospoda Kovačeca političen shod. Govorit pridejo poslanci plujsko-ormoškega okraja. Pristaši, agitirajte za številno udeležbo; posebno bi bilo želeli, da se udeležijo shoda volilci iz marjetske fare.

Konjice. (Volitve v okrajni zastop.) Dne 31. majnika t. l. bi se bile imele vršiti volitve v okrajni zastop konjiški in sicer volitev načelnika in namestnika. Ker pa ni prišlo do sporazuma, je bilo zborovanje nesklepčno in okrajno glavarstvo je zopet razpisalo volitve na soboto, dne 28. t. m., ob 10. uri popoldne.

Sv. Jurij v Slovenskih goricah. V četrtek, dne 19. t. m., se je vršil pogreb Andreja Škamleca, ki ga je vodil njegov sin, velečastiti gospod župnik Škamlec iz Leskovca. Na sedmini so se spomnili pa tudi naše Slovenske Straže. Ferline Roza je nabrala 15 K 20 vin. Slovenci, vedno in povsod izvršujemo narodno-obrambno delo!

Koroško.

Slovensko katehetsko društvo za Koroško vabi na sestanek, ki se vrši v sredo, dne 25. t. m., v Bistrici v Rožu. Ob eni uri popoldne bo praktični nastop v ondodni šoli (častiti gospod Mörtl), na to pa razgovor o katehezi in katehetskih zadevah v gostilni pri Kramarju.

Listnica uredništva.

O'r m o ž. Za list preobširno in tudi nevarno. Izročili smo poslancu. Pozdrav!

Loterijske številke.

Trst	18. junija 1913	58	44	11	16	43
Dunaj	21. junija	31	18	32	34	81

Služba organista in cerkovnika

se takoj odda v Slovenski Bistrici. Stalna letna plača brez slučajnih dohodkov in zbirce znaša 600 K. Prošnje s priporočili župnih uradov se naj pošljejo na župnijski urad v Slov. Bistrici. 139

Županišvo Ranca,

pošta Pesnica prodaja prav poceni zelo dobro ohranjeno:

mostno tehtnico,
s katero se lahko zvaga
4000 kg. 132

XXXXXXXXXXXX

Višjega štabnega zdravnika in fizika dr. Schmidta znamenito

olje za sluh

odstrani hitro in temeljito nastalo gluhosto, tečenje iz ušes, šumenje po ušesih in naglušnost tudi ako je že zastarano. Steklenica stane 4 K z navodilom o uporabi. Dobiva se samo v lekarni „Zur Sonne“, Graz Jakominiplatz 14.

Trgovina s steklom, porcelanom in kamenino

Ivan Kleinšek

Maribor, Koroška cesta št. 17

priporoča po najnižjih cenah svojo bogate z logo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobne kakor vsa v stroko spadajoča dela. : : :

Popravila se najceneje izvršujejo!

M. Zabukošek

krojaški mojster v Celju
priporoča veleč. duhovščini svoj

**modni salon
za gospode,**

ki se nahaja v novi posojilnični hiši na Ringu.

Demetrij Glumac

Glav. delavnica: **bakrar** Podružnica: Ptuj,
Maribor, Kasarnska ulica 9 Sarnitzgasse 11

se priporoča za vsa v njegovo stroko spadajoča dela, kot montiranje parnih kotlov za parne stroje barvarnice, belilnice, tovarn za usnje in sveče, za parne in vodovodne naprave v bakru in železu.

Perilni kotli in kotli za žganje vedno v zalogi. Peronospora brizgalnice lastnega izdelka. Kupujem po najvišji ceni staro kovino, baker, medenino in cin. Popravila vsake vrste točno in zelo po ceni. 98

Opekarna

v Meljskem dvoru
Maribor
(Mellinghof)

priporoča svojo na roko izdelano

**opeko za zidavo in dobro
žgano strešno opeko**

izvrstne kakovosti po zelo nizki ceni.

Julij Glaser, mestni stavbenik Maribor
Roseggergasse 16—18. Telefon 31/VI.

Belilnica voska, obrt medu in voščenin Franc Cvilak, Slov. Bistrica

se priporoča prečast. duhovščini in slav. občinstvu.

Zaloga kapljenega in precejenega medu, medice in medenjakov. Zaloga rumenega in obledenega voska, voščenih sveč, voščenih svitkov, stearinovih, cerkvenih in namiznih sveč v vsaki velikosti. 94

Pozor!

Naznanjam da prodam zaradi pomanjkanja prostora in prevelike zaloge 800 parov čevljev za gospode, 2000 parov za gospe ter 500 parov čevljev za otroke, nadalje vse vrste sandal, čevljev za dom ter čevljev za birmo po najnižjih cenah. Čevlje, ki so že iz mode, vendar izborne kakovosti, prodam nizko pod lastno ceno. Domače delo! Naročila od zunaj in popravila izvršujem točno in po ceni.

Stefan Strašek,

prva največja zaloga obučal v Celju, Schmidgasse št. 3.

Najboljši in najcenejši klobuki

se dobijo samo pri

Fr. Placotta : Ptuj,

Minoritski trg 4.

Nasproti slovenski cerkvi. — Popravila točna. Solidna postrežba. 95

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju

obrestuje hranilne
vloge po

5%

od dne vloge do dne vzdiga

(Hotel „Pri belem volu“) v Celju, Graška cesta šte. 9

prvo nadstropje

počenši s 1. januarjem 1913.

Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Koroška ulica 5. — V lastni hiši.

Opremljena z najboljšimi stroji, z lastnim električnim obratom, najnovejšimi črkami in čednimi obrobki, sprejema vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela kakor: časnike, knjige, brošure, stenske in druge koledarje.

Za vlož. župniške urade spovedne in misijonske listke z črnim, rdečim ali modrim tiskom, uradne zavitke z natisom glave ter razne oznanilne napise. Za slavne občinske, šolske in druge urade: uradne zavitke, oznanila, napise, razglase, plačilne predpise, prejemna potrdila itd. Za obrtnike in trgovce: pisma, zavitke, okrožnice, račune, opomine, menjice, cenike, dopisnice, naslovnice, letake in lepake s črnim in drugobarvnim tiskom. Za posojilnice, zadruge in društva: pravila, zapisnike, pristopnice in sprejemnice, letna poročila, računsko zaključke, društvene znake, vabila k prireditvam in sejam, dnevne sporede in drugo.

Za krčmarje in prireditelje veselja: jedilnike, vabila na ples, ljudske veselice tombole itd., plesne reče, vstopnice, različne napise itd. Za posameznike: vizitke, naslovnice, poročnice, parte in žalostinke v najlepši opravi. — Diplome za častne ude družtev in častne občane v različnih okraških in z modernimi okvirji po jako nizkih cenah.

Vsa naročila se izvršijo ceno in točno.